

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

Derleyen
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol

Editör
Özkan Günal

Tasarım
Özkan Günal

SAYI-3
Mart 2015

Kadın

EMEK YAYINEVİ
Reyhan mah. Cumhuriyet cad. Doruk işh. No:150 D:1B/38
Osmangazi BURSA
Tel : 0(224) 241 03 22

info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com

©2015 Emek Yayınevi
Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya
edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Ücretsizdir, parayla satılmaz.

EDITÖRDEN

Sayfa 6

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ten.

Bu dergi Halil İbrahim Bakı H'nin gönlünden, gönlünüze elniği mana zevklerinden, yine Onun hizmetleriyle yaşenip zuhura geldiğindeki arıstımları içermektedir.

Dergimizin üçüncü sayısının konusu, KADIN... Kadın, erkek ile farklı fiziksel özelliklere sahip olmasının dışında, bu özelliklerin getirdiği olan kendisine has imkanlar ile hizmet etmesi gereken bir varlık değildir. Kadın ve erkek zahiri yönleriyle farklı olsalar da batni yönleriyle birdirler. Batında cinsiyet yoktur. Ortak özelliğimiz insan olmamızdır ki eğer ille üstünlük olacak ise kadının temsil ettiği Rahmaniyet, erikten daha üstündür. Bu sebeple Cenabı Resulullah efendimiz, Cennet Annelerin saygısının altındadır, buyurmuştur.

AYIN KONUSU

Kadın Sayfa 8

Cenabı Allah Nisa suresi 1 ayeti kerimde:

Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz, Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.

buyurmaktadır. Bu ayetin ışığı ile bakıldığında, yaratılmışlık denilenin, cümlesiyle esma ve suret olduğunu, bu esma ve suretin nefis ismi ile Allah'ın zahirlığı olduğunu, bu zahirlığın Allah'ın nefisi olduğunu, bir tek nefisten yaratılmış olmanın, bir tek nefisin farklı suretlerde görülür olması olduğunu görmekteyiz.

AYIN ROPORTAJI

Sayfa 9

DEMBER: Dergimizin bu ayki konusu "KADIN". İlahi senaryo iki cinsin üzerine kurulmuş; Dişi ve erkek yani, dölleyen ve döllenen. Bütün canlı mahlukat hatta ilim de buna dâhil varlığını iki cins üzerinden devam ettiriyor. Biz buradaki ilahi hikmeti lütfeder misiniz efendim.

Özkan GÜNAL:

Cenabı Allah'ın küntü kenz sırrı olan bilimeklilik muradı, latif olanın keşif hale bürünmesini yani, zahirlığı meydana getirmişti. Bilimeklilik bilecek olmayı, görümeklilik görecek olmayı, iğitmeklik iğitcek olmayı, zikredilmeklik zikredekcek olmayı zahir etmiştir. Gözüller sultanı Melami Mürşid-i Kâmilî Halil İbrahim Bakı efendim,

Her şey rıddıyla kâimdir.

buyurmaktadır. İşte bu beyandaki zıfık tabiri burayı anlatmaktadır. Bahis konusu olan zıfık zahirlığın temelidir. Allah'ın kendisini bilecek olan yönüyle zahir oluşu olan insan yine Efendim beyanıyla, iki zıfı bünyesinde barındırır. Bu zıfık insanın Ruhu, batni latif olan boyutu, nefsi, zahirdaki keşif olan boyutudur. Bu pencereden bakarsak insan batni yönüyle küntü kenz sırrının bilecek olan tarafı, zahiri yönüyle bilinecek olan tarafıdır.

FATİMA'YA KADIN, KADIN'A FATİMA YAKIŞTI...

"Kadın'ın tanımak Allah'ın tanımadır."
HALİL İBRAHİM BAKI

Allah'ın Aynası, kadın...
Muhammedî Mayanın yaratı, Rahim emmasının misemmasıyla da yere fecemî mak am, kadın...
Hz Mevlânâ'nın "Mahlûk değil Adeta halikîr" diyecek yöcelmiş mak am, kadın...
Hz Fatma gibi bir mana sultanın bu sitem tepe feli için, Mevlâ'nın kendilerine yakıştırıp sevgişi efsane, kadın...
Aşkın kâdüsü, kadın...
Habibi Muhammed'ine aşk olup tecellî eden Mevlâ'nın, oza eş ve muayak giyindiği efsane, kadın...
Hz Muhammed ile değerini bulan mak am, kadın...

Sizden Gelenler Sayfa 23

Aç perdelerini Gönül evinin
Doğdu Hak güneşi Görülür oldu.

Kalmadı karanlık Cehalet kalktı
Ayet tüm kainat Okunur oldu.

İhata ediyor Varlığını Hak
Dilden ene diyen Kendisi oldu.

Tecelli ediyor Cümle eşyadan
Her nereye bak san Aynı nur oldu.

Hakkın zahiridir halk dediğimiz
Gören hem görülen Kendisi oldu.

Gölgeden ibaret Eşya denilen
Halil'in örtüsü Fakirle oldu. **SEBEBİ YAR CEMALİ**

a r t m

Değeri okuyucu,

İsmi: Yayıncı, Dember derginin ikinci sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepimiz çok teşekkür ederiz. Umarız, okuduğunuz kadın ilhanına kalpimizden kadine ölmüştür. Amamızın kadının emme suyu yönüyle emme olmağında, kadın denilince Allah'ın Rahmaniyetinin mucize olduğunu anlaşıyor kadına verilen değerin birçok kulluk namıyla arzmasını sağladır.

Bu sayıya, İsmi: Yayıncıdan ilimle yayınlanacak olan, Özkan Günal'ın kadine aşığı, emme emme İsmi: Aydınlık'ın, yapıldığı bir emme emme sayıdır.

Açık niyetimiz: **Sayfa 31**

EY SEVGİLİ CANAN

Ey en gili canan!
Varın zahirinizde,
Yarda kendisi
Savıncazın,
Bilimeklilik,
Savıncazıncaz.

Açık niyetimiz:

**Namı Damperli
Halil İbrahim Baki Hazretleri**

**Âşıklık Yolundaki Tüm Canlara
Selam Olsun...**

*Sevmenin adı Mecnun Sevilmenin adı Leyla'ysa,
Gönülleri birleştiren Muhabbet-i sevdaysa,
Takdir eden Mevla'ysa, Cümle cihan var oldu
Aşk-ı sevdayı meşk için.*

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine Onun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir.

Dergimizin üçüncü sayısının konusu, **KADIN**... Kadın, erkek ile farklı fiziksel özelliklere sahip olmasının dışında, bu özelliklerin getirisi olan kendisine has imkanlar ile hizmet etmesi gereken bir varlık değildir. Kadın ve erkek zahiri yönleriyle farklı olsalar da batını yönleriyle

birdirler. Batında cinsiyet yoktur. Ortak özelliğimiz insan olmamızdır ki eğer illa üstünlük olacak ise kadının temsil ettiği Rahmaniyyet, erkekten daha üstündür. Bu sebeple Cenabı Resulullah efendimiz, Cennet Annelerin ayağının altındadır, buyurmuştur.

Kadının fitratında olan Rahmaniyyet özellikleri Cenabı Allah'ın Rahmaniyyet özellikleridir. Bu Rahmaniyyet Allah'ın yarattığına gösterdiği, sevgi, sabır, hoş görü, merhamet ve yaşamsallığının devamlılığı olarak isimlendirilebilir. Mesela, Cenabı Allah, kendisine iman etmeyen kişinin dahi, gereksinimlerini sağlar. İman etmeyen bile, nefes alır, yemek yer, su içer gibi. Bu Allah'ın rahman oluşudur ki kadın ile zahirdir. Her zaman bir kadın, erkeğe göre daha merhametli, daha hoş görülü, daha affedici, daha sabırlıdır. Bir anne evladına olan tutumu ile buna en güzel örnektir. Evlat ne yaparsa yapsın, o her zaman sabreder asla umudunu yitirmez ve hep hoş görür. Eğer illaki bir üstünlük olacaksa bu özellikleri ile kadın, erkeklerden daha üstündür.

Kadın ile erkek arasındaki fark surettedir. Batında fark yoktur. Hayat, ilim, irade, kudret, görme, işitme ve kelam sıfatlarıdır varlık denilen ve bu sıfatların vücududur beden denilen. Bu sıfatlar alınırsa geriye varlık kalmaz. Şimdi, diriliğin cinsi yoktur, Kadında ve erkekte mevcut olan hayat birdir, birin tecellisidir. Bu tüm subuti sıfatlar için geçerlidir. Marifet erkek olmak değil er olmaktır ve erlik erkeklik değildir. Erlik, bu sıfatların muhatabının Hak oluşuyla mümkündür. Sıfatların muhatabı Hak değil ise surette erkek olmuş, kadın olmuş fark etmez, insan olamamıştır. İnsan Allah'ın sıfatıdır, insan olan kadın ve erkek Allah'ın sıfat tecellisidir. Üstün olan ancak Cenabı Allah'tır. Fark, sıfatların sonsuzluğudur ki sıfatlar Zat'ın hangi özelliği ise o özellik ile zahir olarak o özelliği muhabbet ederler. Cenabı Allah Tevbe suresi 71 ayette bizlere bu hususu beyan ederken,

Erkek ve kadın müminler, birbirlerinin yardımcısıdır; iyiliği emrederler, halkı kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, namaz kılarlar, zekât verirler, Allah'a ve Peygamberine itaat ederler. Allah'ın rahmet edeceği insanlar, bunlardır. Şüphe yok ki Allah üstündür, hüküm ve hikmet sâhibidir.

demektedir. Allah, beyanında kadın ve erkek için mümin ibaresi kullanıyor. İşte mesele zahiri farklarda kalıp yaratılmışlığımızdaki farka göre kendimize üstünlük vermek değildir. Sen mi erkek olmayı istedin, o mu kadın olmayı istedi, hiç kimse böyle bir istekte bulunamıyor, Cenabı Allah ne dilerse o olarak zahire geliyor. Mesele mümin olmakta. Farklardan ve hazır bulduğumuz farklara göre hükümler verip kendimize paye çıkartarak ikilikte kalmak yerine tevhit olan Müminliğe erme gayretinde olmalıyız. Tevhide erildiğinde fark kalmaz. Haremi şerifte, Beytullah'ın tavafında, kadın erkek ayrımı kalkıyor.

Müminliğe eren tevhit eri için dünya haremi şeriftir.

Aşkı niyazlarımla.

Gönül kitabını okuyor isen
Her satırında bil sırrullahı var
Özündeki cevheri tanır isen
Katrenin içinde bahri umman var

Gizli aşikâr ne varsa sendedir
Deryayı vahdet bil bu bedendedir
Yere göğe sığmayan Hak sendedir
Cism içinde taht-ı sultan varı var

Müminlerin kalbi çün Beytullahtır
Arşı alada hep Kibletullahtır
Zikriyle taatı hem Aşkullahtır
Tecelliyi nurun Cemal yüzü var

Güzelliğin sarınca dost cihanı
Cenneti alada kılar insanı
Mesti hayran olur onun her anı
Esrarı Hüdanın keşfullahı var

Kalkınca aradan hicap perdesi
Erişirse hakikatin neşesi
Kalkar aradan Halkın ikiliği
Nereye yönelsen veçhullahı var

Arif ol bu sırra er sen demine
Âdemi mazhar kıldı kendisine
İbrahim erişersen bu tevhide
On sekiz bin âlem bil ki sende var

HALİL İBRAHİM BAKİ

AYIN KONUSU

Kadın

Cenabı Allah Nisa suresi 1 ayeti kerimede:

Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.

buyurmaktadır. Bu ayetin ışığı ile bakıldığında, yaratılmışlık denilenin, cümlesiyle esma ve suret olduğunu, bu esma ve suretin nefis ismi ile Allah'ın zahırlığı olduğunu, bu zahırlığın Allah'ın nefsi olduğunu, bir tek nefisten yaratılmış olmanın, bir tek nefisin farklı suretlerde görülür olması olduğunu görmekteyiz.

Muhiddin Arabi Hz bu hususun beyanında, "Hamt yüce Allah'a mahsustur ki O, Kendinden öncesi olmaksızın Evvel olandır ve Evvel olan yalnızca O'dur ve O'nun birliğinden başka son yoktur. Son ancak Onunladır ve son O'dur. O hep vardır. Onunla üst veya alt da yoktur. Allah önceden nasıl idiye şimdi de öyledir. O'nun varlığı sonsuzdur. O, birlik olmaksızın birdir ve teklik olmaksızın tekdir. O, Kendisinden önce bir şey olmaksızın Evveldir. O, Kendisinden sonra bir şey olmaksızın Ahirdir. O görünen her şeyde görünür. O, gizlenen her şeyde apaçık olarak bilinir. O, herhangi bir belirişle bir ilintisi olmaksızın bütün suretlerde ve şekillerdedir. Bundandır ki Alemlerin Nuru olan Resulullah Efendimiz şöyle demiştir:

"Rabbimi, Rabbimle bildim." Ve yine şöyle demiştir: **"Nefsini bilen, Rabbini bilir."**

Bununla denilmek istenen şudur: Sen, sen değilsin ve sen, sen olmaksızın O'sun. Zatın var olmaksızın Onunladır ve O'ndadır. Yoktun ve fani değilsin. Herhangi bir hüviyetin olmaksızın, sen O'sun ve O sensin. Eğer kendini hiç olarak bilersen, gerçekte Rabbini bilirsin. Allah vardır ve O'nun yanı sıra hiçbir şey yoktur. O, önceden nasıl idiye, şimdi de öyledir.

Resulullah şöyle dua etti: "Rabbim, bana şeylerin hakikatini göster." Burada şeylerden kastettiği, Allah'tan başka masiva olarak görünen şeylerdir. Demek istediği şudur: "Bana Senden başka olan şeyleri öğret. Etrafımdaki bütün bu şeyler nedir? Bunu bildir bana. Bu şeyler Sen misin, yoksa bunlar Sen'den başka mı? Bunlar önceden var mıydılar, yoksa sonradan mı oldular? Bunlar sonsuza dek mi buradalar, yoksa gelip geçecekler mi? Ve Allah ona şeylerin hiçbir varlıkları olmadığını ve onların kendisi olduklarını gösterdi.

Görüldü ki, Allah'tan başka olarak görünen ne varsa O'nun varlığıdır. Ona, şeylerin kendilerine ilişkin isim, sıfat olmaksızın Allah'ın Zatı olarak gösterildi. Bir şeyde, o şeyin varlığı ve o şeyin nefsinin varlığı birbirine denktir. Bundan dolayı, bir şey bilindiğinde, nefis bilinir ve nefis bilindiğinde, Rab bilinir." Demektedir.

İşte bu anlatılanlar nefis denilenin Cenabı Allah'ın zahırlığı olduğunu vurgular ki bu nefis yani görülürlük, kadındır. Kadın bedenlen sureti farklı olan değil, suretin kendiliğidir. Peygamber efendimizin, nefisini bilen beyanını, kadını bilen şeklinde söylemek sözün mahiyetini değıştirmez bilakis kadının ne olduğunu anlamamıza vesile olur.

Özkan Günal

AYIN RÖPORTAJI

DEMBİR:

Dergimizin bu ayki konusu “KADIN”. İlahi senaryo iki cinsin üzerine kurulmuş; Dişi ve erkek yani, dölleyen ve döllenen. Bütün canlı mahlûkat hatta ilim de buna dâhil varlığını iki cins üzerinden devam ettiriyor. Bize buradaki ilahi hikmeti lütfeder misiniz efendim.

Özkan GÜNAL:

Cenabı Allah’ın Küntü Kenz sırrı olan bilinmeklik muradı, latif olanın kesif hale bürünmesini yani, zahirliği meydana getirmiştir. Bilinmeklik bilecek olmayı, görünmeklik görecek olmayı, işitmeklik işitecek olmayı, zikredilmeklik zikredecek olmayı zahir etmiştir. Gönüller sultanı Melami Mürşid-i Kâmilî Halil İbrahim Baki efendim,

Her şey zıttıyla kaimdir.

buyurmaktadır. İşte bu beyandaki zıtlık tabiri burayı anlatmaktadır. Bahis konusu olan zıtlık zahirliğin temelidir. Allah’ın kendisini bilecek olan yönüyle zahir oluşu olan insan yine Efendimin beyanıyla, iki zıttı bünyesinde barındırandır. Bu zıtlık insanın Ruhü; batını latif olan boyutu ve nefsi; zahirdeki kesif olan boyutudur. Bu pencereden bakarsak insan batını yönüyle küntü kenz sırrının bilecek olan tarafı, zahiri yönüyle bilinecek olan tarafıdır.

Zıtlık abes olan karşılığı değil zahirliğindeki ayna olması ile tasvir edilir.

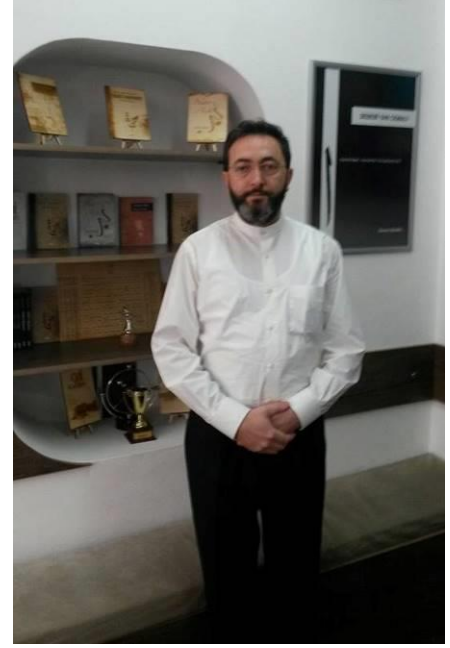
İşte insan denilenin Ruhü erkekle, nefsi kadınla temsil edilir. Dölleyen ve döllenen kısmını ele alırsak erkek ve kadın bahsinde anlatılmak istenilene pencere açmış olabiliriz. Bu konuya misal olarak eğitim sistemi içerisindeki öğreten ve öğrenen yönlerine bakabiliriz. Öğreten de öğrenen de eğitim sisteminin içerisinde bir bütünlüğün tamamlayıcılarıdır. Öğreten var ama öğrenen yok ise eğitim sistemi noksan olur, öğrenen var ama öğreten yok ise yine nokсандır. Sistemin bütünlüğü için yani sistemin var oluşu için öğreten ve öğrenen birlikteliği gereklidir. İşte öğreten kısmı dölleyen kısımdır ki bu erkek olarak tabir edilir. Öğrenen kısmı döllenen olma yönüyle kadın olarak isimlendirilir. Aslında her ikisi de eğitimin tecellisidir.

Döllemek, batınında mevcut olanı zahire getirmek içindir. Döllenen ve kadın diye isimlendirilen tecelli ediş, batındakinin zahire gelişi içindir. Usta çırak ilişkisine baktığımızda usta batınında mevcut olan zanaatkârlığı kendisine tabi olana, o zanaatkârlığın edebi erkânı ve ilmi ile birlikte

aşılır. Devamında usta kendi aşısına hizmet etmeye başlar. Bu hizmet ile zaman bir arada çalıştığında döllenen çıraktan o zanaata ait ilim ve erkân gözükmeye başlar. Bu zanaatı berberlik olarak örneklersek, berber çırağı ustasının döllemesiyle kendi bünyesinde bu mesleğe hizmet etmeye başlar. Devamında meslek kendisine ait tecelli ile çıraktan da gözükererek, o çırakta müşterilerin saç tıraşını gerçekleştirir. Usta kendi batınındaki zanaatkârlığı ile çırağını döllemiş, döl tutan çıraktan o zanaat zahire gelmiş olur. Bu örnekte görüyoruz ki kadın batında olanın zahirliği için tecelliye gelişir. Bu iki zıttın birbirini tamamlıyor oluşu tecelli ediş muradının gereğidir. Usta erkek, çırak kadındır.

Görölmek istiyor isem görölecek olarak göröünürlüğe çıkarım işte bu göröünürlüğe çıkışıma kadın denir.

DEMBİR:

İnsanlık tarihi Hz Âdem'le yazılmaya başlıyor. Yani sahneye ilk erkek çıkıyor. Havva'yı daha sonra Hz Âdem'in "Ya Rabbi! Gördüğümü göreceksin, işittiğimi işiteceksin, zikrettiğimi zikredeceksin bir eş bana" niyazı olarak sahnede görüyoruz. İlk olarak erkeğin yaratılmış olmasının, sonra onun niyazı üzerine karşı cins olarak cennette var edilen Havva'nın hikâyesinin perdesini biraz aralayabilir misiniz efendim.

Özkan GÜNAL:

Yaratılma denilen Allah'ın bilinmek isteği ile yaratılmışlığa çıkmasıdır. Allah kendiliğindedir ve kendiliğinde yaratılmışlığa ait vasıflar olmayandır. Allah Hadid suresi 3. Ayet beyanıyla

Evveli kendisi, ahiri kendisi, zahiri kendisi, batını kendisi

olandır. İhlas suresi Allah'ın kendiliğini anlamamıza ışık tutmaktadır. Allah tektir hiçbir şeye muhtaç değildir, ne var olmuştur, ne de ortağı vardır. Allah, Allah olduğu için vardır. Cenabı Allah'ın zati sıfatları Allah esmasıyla zikrettiğimiz yüce yaratıcıya ait vasıfları tanımlar. Cenabı Resulullah efendimiz;

Allah var idi Allah ile birlikte hiçbir şey yok idi

demektedir. İşte bu hal üzere iken bilinmeyi istemesi, Allah'ın kendisine meyil edip görülmeyi, sevmeyi, zikredilmeyi, muhabbet edilmeyi istemesinin gayesidir. Cenabı Resulullah efendimizin,

Allah'ın ilk yarattığı benim nurumdur

beyanı, yaratılma denilenin Allah'ın yaratılmışlığa çıkışının ilk halinin ve her şeyin başlangıcının Muhammedi nur esmasıyla, zuhur ediş olduğunu beyan eder. Bu âlem Hakikat-ı Muhammediye ve Tafsilat-ı Muhammediye'den ibarettir. Hakikat-ı Muhammediye ismiyle ifade etmeye çalıştığımız olgu, bilinmek isteğinin mahiyetidir. Allah'ın bilinecek, sevinecek, görülecek, işitilecek, muhabbet edilecek irfanîyetinin ismidir, Muhammedi nur. İşte Tafsilat-ı Muhammediye ismiyle zikrettiğimiz, bu irfanîyetin zahiridir. Bizler, bu zahirliği Âdem ismiyle zikrediyoruz. Cenabı Allah'ın Secde suresi 9. Ayette:

Sonra onu tamamlayıp şekillendirmiş, ona kendi Ruhundan üflemiştir. Ve sizin için kulaklar, gözler, kalpler yaratmıştır. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

beyanındaki üflenen Ruh, Tafsilat-ı Muhammediyenin zahirinde o tafsilata üflenen Hakikat-ı Muhammedîyedir. Şimdi, Âdem esması ile zikredilene anlayabilmek için Cenabı Allah'ın Bakara suresi 30 ayette:

Rabbin meleklere 'Ben yeryüzünde bir halife var edeceğim' demişti; melekler, 'Orada bozgunculuk yapacak, kanlar akıtacak birini mi var edeceksin? Oysa biz Seni överek yüceltiyor ve Seni devamlı takdis ediyoruz' dediler; Allah 'Ben şüphesiz sizin bilmediklerinizi bilirim' dedi.

beyanıyla başlayan ve yaratılışın sonunda halife olacak olan Âdem'in yaratılış bahsini incelemek ve nihayetini anlamak gerekir. Âdem as'ın toprağı dünyadan alınıp Hak katına çıkartılır. Dünyadayken içerisine karışmış olan dünyalıkların arınması için arınma işlemlerinden geçer. Devamında, arınmış ilk yaratılmış haline dönen toprak, Hak teknesinde Celal ve Cemal olan iki elinin arasında muhabbetullah olan su, bünyesine katılarak şekil verilir. Böylelikle şekil verilmiş olan insan suretindeki toprak, kendisine Muhammedi irfaniyet üflenerek görmeyen gözü görür, işitmeyen kulağı işitir, söylemeyen dili söyler, fikretmeyen idrakı fikreder, sevmeyen kalbi sever hale gelir. Muhammedi irfaniyet, Cenabı Allah'ın kendisinin Kendi Cemaline muhatap oluşu olduğundan bu irfaniyetle Ruhlanan Âdem, yaratıcı rabbinin muhatabı olmuş olur. Onun sıfatlarının kiblesinde Cenabı Allah olur.

Âdem sefiyullah çekti, şehadet Allah ve Muhammed'i gördü yekvücut

beyanı, Âdem ismiyle zikrettiğimiz Muhammedi irfaniyetin zahire gelmiş halinin, kendisinden Rabbisine arif olarak Rabbisine ermiş olmasıdır. İşte, Âdem as bu irfaniyeti sunarak yani görmüş olduğu Cemali yar güzelliğini muhabbet ederek, gördüğünü görecek, işittiğini işitecek, zikrettiğini zikredecek ve muhabbetine muhatap olacak istedi. Bu istek gayrılık değil, Allah'ın bilinmeyi istemesinin aynılığıdır.

Âdem as'ın dölleyerek kendi irfaniyetini zahir kıldığına da Havva ismi veriyoruz.

Mısri Niyazi Hz'nin,

“Bilirken dost bendedir, çağırırım dost dost”

beyanı bu sırta ışık tutmaktadır. Bu pencereden baktığımızda görecek olduğumuz Mürşid-i Kâmilin Âdem yani erkek, müridin Havva yani kadın olduğudur.

DEMBİR: Kadın hakikatte nasıl bir manayı temsil ediyor? Kadın olmak dişî olmak mıdır yoksa kadınlık tahsil edilen bir makam mıdır?

Özkan GÜNAL:

Kadın, anlamı itibarı ile anlayış farklılıklarına göre ayrı ayrı elbiseler giyer. Avamın anlayışındaki kadın ile ehllullahın anlayışındaki kadın farkı buradan doğar. Suret yönüyle kadına ve erkeğe bakarsak, aralarında yaratılışlarından gelen benzerlikler ve farklar buluruz. Anlam itibarıyla bakarsak avam anlayışında kadın, suretiyle sınırlı olandır. Ama kadın, Muhammedi irfaniyet penceresinden bakıldığında yaradılış gayesindeki hak ettiği değere ulaşır.

- **Kadın, suretle sınırlı olan değil, siretle ziynetlenmiş olandır.**

Avamın anlayışındaki gibi kadın sadece bedenselliği erkek bedenine göre farklı oluşu olan, sadece çocuk doğurup emzirmekle yükümlü olan, sadece ev işlerini yerine getirip kocasına ve çocuklarına hizmetçilik yapan değildir.

Kadın, insan namzeti canlı mahlûk olanı, insan diye anılır kılandır.

Şimdi, kendi bilişleri kendi doğruları, kendi şartlanmaları üzerine yaşayan insan suretindeki canlı mahluk, bu âlemden edinerek sonradan giyindikleriyle kendisine müstakil bir varlık vermiş olarak bulunur. Bu kişi suret boyutunda ister erkek görünümünde olsun ister kadın görünümünde olsun, anlayış itibarıyla birdir, fark etmez. Bu kişi kendi anlayışı doğrultusunda yaşam sürer, kendi anlayışı doğrultusunda görür işitir zikreder, kendisine müstakillik verdiği için nazarında her gördüğünün de tıpkı kendisi gibi müstakilliği vardır zannıyla bulunur.

Bunlar, dil ile **la ilahe illallah** derler ama hakikatte hal ile **la ilahe illaene** diyenlerdir.

Bunlar nefislerini ilah görüp nefislerine secde edenlerdir. Bu anlayış üzere yaşayan kişi, kendi zannına göre iman etmiş ve bu iman gereği olan ibadetleri yerine getirmiş olsa dahi zandadır. Oysa tevhit zan değil mutlak olandır.

Tevhidin mutlak olması **la ilahe illallah** beyanının, yaşamın bütünlüğünün özü olmasından gelir. Yaşam, dünya ve kâinat tümü sayısı rakamlarla ve akılla algılanamayacak kadar olan çokluk genel tanımı ile yaratılmışlık, Allah'ın bilinmeklik muradının zahiri olması sebebiyle, bilinecek olma yönüdür ve bu yön tevhidin **la ilaha illallah** bölümünün zahirliğidir. Bu sebeple bu yaşamın neresine bakarsak bakalım yaratılmışlığın hangisine nazar kılarısak kılalım, hakikat cihetiyle **la ilahe illallah** yüzüne bakıyoruzdur. Gördüğümüzün kendi zannımız oluşu bu gerçeği perdeleyemez, zannımız bizim görüşümüzü perdeler. Allah'tan başka ilah olmayışı beyanı olan la ilahe illallah ibaresinde ilah kelimesini anlamak gerekir. Bu anlam yaratılmışlığın neden la ilah illallah'ın zahiri olduğunu keşfetmemizi sağlayacaktır. İlah, bir işi yapmak, o işi yapabilmek için sıfatların zuhuru ve vücudun bütünlüğü olarak isimlendirilen varlık anlamında kullanılmaktadır. Bizler Allah'tan başka ilah yoktur derken Allah'tan başka varlık yoktur demiş oluyoruz. Bu varlığı ister insan olarak zikredelim ister eşya olarak zikredelim ister dünya olarak zikredelim istersek de nefis olarak zikredelim cümlesi Allah'ın bilinmek istemesi ile zahire gelişidir. Allahtan başka varlık yani bir işi yapan, sıfatlanan ve dahi vücutlanan yoktur. Cenabı Allah kendisinden gayrı ilah yani varlık olmayışını, Saffad suresi 96. Ayeti kerimede,

Sizi ve yaptıklarınızı halk eden Allah'tır

diyerek, Bakara suresi 255. Ayette

O Allah ki kendisinden başka ilah yoktur hay ve kayyumdur diyerek, Nisa suresi 58. Ayette **Şüphe yok ki Allah görür ve işitir**

diyerek, İsra suresi 60. Ayette

Senin rabbin zatıyla insanları kuşatmıştır onların kendilerine ait vücutları yoktur

diyerek, Ali İmran suresi 18 Ayeti kerimede

Allah şahadet etti kendisinden başka ilah yoktur

diyerek anlatmaktadır.

Bu ayetler ışığında bakarsak kendimize müstakil bir varlık vererek nefsimizi varlığın kendisi yani ilah olarak görüyor oluşumuz, Hak katında en büyük şirkidir. Mücadelemiz bu şirkten arınmak üzerine olmalıdır. Uhut savaşında inananlar bozguna uğradılar. Birçok şehit ve birçok yaralanma ile sonuçlanan büyük mücadelenin sonunda Cenabı Resulullah efendimiz kendisine iman edenlere “*Küçük cihattan çıktık büyük cihata gidiyoruz*” buyurdu. Kendisine “*Aman Ya Resulullah çok büyük kayıplar verdik, çok*

şehit verdik, çok yaralımız var canımızı zor kurtardık, bundan daha büyük bir cihata mı gidiyoruz?” dediklerinde, o âlemler sultanı “*Evet, lakin bu cihat dış düşmanla yapılan değil kişinin kendi iç âleminde yapacağı cihattır*” diyerek bizlere bu hususu ve bu hususun ne kadar önemli olduğunu işaret etmiştir. İşte bizler zahir-batın bir varlık olarak zahirimiz suret batınımız siret isimleriyle anılır. Kendimizi sadece zahiri olan suret boyutumuzdan yani nefsimizden ibaret zannediyorsak yukarıda anlatmaya çalıştığımız gibi şirk içerisinde yaşıyoruz demektir.

Kendi aslımıza kendi hakikatimize kör ve cahilcesine.

Bu cehaletin içerisine baktığımızda hayvanlığa ait, asla bir insanda bulunmaması gereken öfke kin, kibir, haset, buğuz, nefret gibi esfel sıfatları ve bu sıfatlarla kendimize eziyet edip kendimize zulüm ettiğimizi görürüz. Oysa cenabı Allah Ahzab suresi 72 ayette,

Biz emanetleri göklere arza ve dağlara arz ettik onu yüklenmekten korktular insan onu yükledi zulüm edenlerden oldu, o çok zalim çok cahildir

demektedir. İşte bu emanet bizim varlığımızın la ilahe illallah beyanındaki ilah ismiyle anlatılan oluşudur. Varlık, Allah’ın bilinmek isteyişinin ilah olarak zahire gelişi olduğu halde yani bu âlemde her ne görüyor isek Allah’ın veçhini yani cemalini görüyor olmamız gerektiği halde, bizlerin dağ taş, ağaç kuş, insan gibi esma giymiş suretleri görüyor oluşumuz varlığın esas olan aslımıza cahil oluşumuzdandır. Mahlûkta ve insan ismiyle zikredilende mevcut olan bu sıfatların var oluşu bizi insan diye anılır kılacak olması için yeterli değildir. Mahlûkun gördüğü ile bizim gördüğümüz, işittiğiyle işittiğimiz aynı ise surette insan oluşumuzun bir önemi kalmamış olur. Mahlûk o görme sıfatıyla dağ, taş ve hemcinslerini görür bu abes değildir. İnsan ise Allah’ın cemal güzelliğini görmek yerine mahlûk gibi dağ taş ve hemcinslerini görüyorsa işte abes olan budur. Oysa insan bakara suresi 115 ayeti kerimede,

Doğu da batı da Allah’ındır, her nereye dönerseniz Allah’ın yüzü oradadır, Allah vasisidir

beyanında belirtildiği, gibi her nereye ve kendisine baksa Allah’ın yüzünü görendir. İşte kadın esmasıyla zikredilen, hakikat meydanında nakıs anlayışını, cahiliye yaşantısını terk edip, cüzi iradesini Hakk’ın iradesine tabi kılarak nefsinin ilahlığından geçmiş, nefsinin ilah olarak görmekten ilahı nefsinden görmeye başlayarak Hakk’ın cemalini seyrederek hale gelmiş olan talibin nefsidir. O nefis ki Ruha secde etmesi sonucu Ruh denilir hale gelerek gönül ismini almış olandır. İşte, Gönül, Arif ve İnsan beyanları ile tabir olunana bu anlatılanların ışığında baktığımızda, bu kelimelerin hakikatte kadın denileni anlattığını görürüz. Mısri Niyazi Hz bu hususun beyanında,

Arifin her nazarda gördüğü hak imiş, her görüşte nice ihsan eylemiş

demektedir. Her görüşte Hakk'ı görerek ihsan eyleyen Arif, Muhammedi irfaniyetle döllenenek kendi hakikatini zahir etmesi sonucu döllenmiş olduğunu doğuran kadındır. Bu suretin siretine ulaşma sonucu siretin suretle görülür hale gelişidir. İşte, o görülene verilen isimdir kadın. Aslı itibariyle Mürşid-i Kamile bende olmuş kendi hakikatini doğurmak sonucu yeniden doğumu gerçekleştirme gayretinde olan her talip Hz Meryem mesafesinde birer kadındır.

- **Kadın, cemal perdesidir.**

Cemal beyanı ile vurgulanan yüz tabiridir. Bu tabir suret ile sınırlanan bir anlamdan çok ötededir. Sadece bir suretin görülürlüğü ile sınırlarsak bir ummanı damlalığın içine sığdırmaya çalışmış oluruz ki bu mümkün değildir. Cemal, sıfatlar perdesine verilen isimdir. Mısri Niyazi Hz'nin,

***Bunca esvaptan görülen bir cemal
Bir cemali bunca elvan eylemiş***

beyanı ışığında Cemal tabirine baktığımızda o tabirin içeriğini anlamaya başlarız. Bunca esvap ile anlatılan, kainattaki esmaların ve o esmaların giyindiği suretlerin bütünlüğüdür. Buna kesret ibaresini kullanıyoruz. Yaratılmışlık kendiliğinden meydana çıkmış müstakil bir olgu değildir, yaratılmışlık yaratıcı olan yüce Rabbin yaratılmışlığa çıkışıdır. Bilinmek için yaratılmışlığa çıkan Rab kendi zatiyesinde mevcut olan cümle sıfatları ile o sıfatın esması ve sureti ile zahir olmuştur. Sıfatlardaki sonsuzluk, zatının sınırsızlığından gelmektedir. Bu gün bilinen ve bilinmeyen cümle nesnelere ve dahi cümlesinin cümlesiyle çarpımıyla bile ifade edilmeye çalışılsa da asla bir sınırlama getirilemeyecek olan Rabbin sıfatlarıdır. İşte bu sıfatlar Cemal olarak ifade edilir. Niyazi sultan bir Cemali bunca elvan eylemiş diyerek bu hususu anlatmaktadır.

Allah hiçbir surete benzemez lakin bütün suretler Allah'a benzer

beyanı da yaratılmışlığın Cemal perdesi olduğunu ifade eder. Bunu sinema salonundaki filmi seyrettiğimiz perde ile örnekleyebiliriz. Bizim filmi seyrederken baktığımız o filmin görüldüğü perdedir aslında ama biz baktığımız yerde perdeden tecellide olan filmi görüp seyrediriz.

İşte, iki türlü bakış vardır, birincisi nefis bakışıdır ki bu bakış nakıs anlayış ile yapıp baktığı perdede perdeyi gören bakıştır, ikincisi Ruh bakışıdır ki bu bakış baktığı perdede filmi gören bakıştır.

Bizler Cemal diyerek ifade edilen bu sıfatlar aleminde o sıfatla Cemali görmek için Ruh bakışıyla bakarsak Cemali seyrediriz. Akıl penceresinden suretlere bakarsak suretleri seyrediriz. Suret, görülürlüktür, yani sinema salonundaki beyaz perdedir. O suretten perdenin kendisini görmek ikilik, perdeden görüleni görmek tevhitir. İşte kadın filmin seyredildiği beyaz perdedir.

- **Kadın, Yusuf'la evlenen Züleyha'dır.**

Yusuf as kıssasında ismi Züleyha ile anlatılan bir anlayıştır Züleyha. Züleyha'nın iki farklı boyutundan bahseder Kur'an bize. Birinci boyut ilk eşi olan Fotuvar'la nikahlı olduğu dönemi anlatır, ikinci boyut Fotuvar'ın nikahından düştükten sonra Yusuf'a olan aşkının hiçliğine ulaşmış Yusuf'un nikahına girdiği dönemdir.

Züleyha, Fotuvar'la evli. Fotuvar'ın sarayında onun zenginliğiyle, gücüyle, imkanlarıyla her istediğini yapabilme kudretine sahip, her istediğini alma kudretine sahip ve bu imkanları kendisini olabilecek en üst seviyede, en güzel biçimde göstermeye çalışandır. Züleyha, sahiplendikleri ile çok güzel, çok çekici ve çok alımlı her görenin kendisine hayran olup tutulduğu mevcut durumunda gerçek anlamda asla olamayacağı bir kadındır. Züleyha'nın elindeki imkanların her birisi, onun gerçekte kim olduğunu örten perdelerdir. Dünyevi zenginliği bir perdedir. Makam mevkisi bir perdedir. Şan şöhreti bir perdedir. Zahiri güzelliği bir perdedir. Gücü ve bilgisi bir perdedir. İşte bu perdeler hep bir elden Züleyha'nın mevcut halindeki çirkinliği örterek, çirkinini güzel göstermek için kullanılmaktadır. Bunu Fotuvar'ın nikahından düştükten sonra yani mevcut halindeki gerçekliği örten perdeler alındıktan sonra gözükmeye başlayan çirkinliğinden anlıyoruz. Züleyha Fotuvar'ın nikahından düşüncesi ne kadar çirkin olduğu ortaya çıkmıştır.

İşte, Züleyha'nın elindeki tüm imkanlara sahip olduğu dönemde, Yusuf isminde hakikat güneşi yüzünden yansıyan, varlığı bütünlüğüyle gönül zahiri olan, **gerçek Hak güzelliği** hanesine girmiştir. Züleyha'nın Yusuf'a aşık olmasındaki hikmet, hem de bunca güce, bunca iktidara ve zenginliğe sahipken her istediğini yapabiliyorken Yusuf as'a aşık olması Züleyha'nın elinde olan bir şey değildi çünkü, Züleyha Yusuf'a aşık olmak ve o aşk ile Yusuf'a secde edip secdenin nihayetinde Yusuf'la nikahlanmak için halk edilmişti. Yusuf gelinceye kadar bunun gerçekleşmemiş olması Züleyha'nın bu hakikatlerden uzak oluşundandı. Bu, Âdem zahir oluncaya kadar iblisin baş melek oluşu gibidir. İşte Züleyha Yusuf hanesine girip, Yusuf'la tanışınca, Yusuf'un dışında sahip olduğu hiç bir şeyin hükmünün olmadığını fark etti. Önce, elindeki imkanlar dahilinde sahiplendiklerini terk etmeden birlikte olmak istedi. Bu, bizim müstakil varlığımızı devam ettirirken Cemal seyretmek istememiz gibidir. Bu, Hz Musa'nın Cemal tecellisinde, kendiliği olarak bulunmayı istemesi gibidir. Nasıl ki o Cemalin tecellisiyle dağ parça parça oldu Musa kendisinden geçtiyse, Cemal tecellisi olan Yusuf'ta Züleyha'nın mevcut durumunu koruyarak kendisiyle birlikte olmak istemesini yerine getiremezdi. Züleyha, Züleyha olduğu müddetçe Yusuf'un nikahına girmesi mümkün değildir.

Züleyha, Yusuf'a olan aşkı ile kendisini var eden sahiplendiklerini kaybeder. Onu güzel gösteren her ne var ise hepsi Fotuvar'ın nikahından düştükten sonra elinden alınır. Artık Züleyha'yı Züleyha yapan hiçbir şey kalmamıştır. Züleyha içerisinde Yusuf'a olan aşkın narından gayri bir şey olamayan esmadan ibarettir. O esmanın içi Yusuf'tan önce gurur kibir, benlik ego ile doluyken, şimdi o esmanın içi aşkın narıyla dopdoludur.

Bir gün Yusuf, Mısır'ın sultanı olarak Mısır çarşısında denetleme yaparken kendisinin Züleyha olduğunu bilmediği yaşlı, çirkin sokaklarda yaşayan paspal bir kadının önünden geçer. Züleyha

mahiyetiyle yanından geçen Yusuf olduğunu bildiğinden ona yakın olmuş olmanın getirisi olarak bünyesinde hapis ettiği aşkın narını daha fazla taşıyamaz ve dudaklarından bir "Ah!" taşar bentlerini yıkarak. İşte bu "Ah!", sebebi olan sahibinin eteğini tutuşturur. Yusuf, eteğindeki alevi söndürerek, bu ahın tecelligâhı olan Züleyha'ya bakar ve göz göze gelirler. Züleyha aşkın lisanı olan bakışlarıyla,

"Zerresi eteğini tutuşturdu ve telaşlandın taşıyamadın, ben onun künhünü içimde taşımaktayım, gör artık şu halimi, gör ve kabul et secdemi!"

dediğinde, Yusuf Züleyha'nın secdesini kabul eder. Secde yokluk halidir ve nerede yok olduysan oranın değerleriyle ziynetlenirsin. İşte, Yusuf'un aşkıyla varından geçip Yusuf'a secde eden Züleyha, Yusuf'un güzelliğiyle güzelleşmiştir. Artık Züleyha gönül güzelliğine kavuştuğu için Yusuf'tan tecellide olan güzellik Züleyha'dan da tecelli etmeye başlar. Yusuf, Züleyha'dan görülür hale gelir. İşte kadın, Yusuf'un görüldüğü Züleyha, kadın Ruhun görüldüğü nefistir.

- **Kadın, Ruhullahı doğurandır.**

Ruh, suret kabında suretle kayıtlı olan o suretin aynısının latif olanı değildir. Ruh Cenabı Allah'ın Kur'anı Kerimde İsrâ suresi 85 ayeti kerimede

Sana Ruhtan sorarlar deki Ruh Rabbimin emrindedir

beyanıyla tabir edilen Rabbin emridir. Bu emir Allah'ın beni bilin emridir. İşte Allah'ın kendisini bilecek olan yönüyle zahire gelişi olan Muhammedi irfaniyet bütünlüğüdür. Bu irfaniyetin tecelligahı olan nefis hakikatte, kadın olarak tasvir edilir. Şimdi, Ruh bahsini anlayabilmek ve Ruhu doğuran kadın beyanını görebilmek için Hz Meryem'i ve İsa Ruhullahı doğurmuş olmasındaki hikmetleri anlamış olmak gerekir. Zekeriya as Meryem'i dünyanın kirinden, koruyabilmek adına manastıra kapatır ve manastırın kapısını sınırlar. Artık Meryem'in Zekeriya as dışında dünya ile hiçbir bağı ve irtibatı kalmamıştır. Manastırda, kendisiyle kalıp kendisini keşfedip, kendi hakikatine ulaşma yolculuğu başlamıştır. Zekeriya as manastırın tepesindeki açıklıktan Meryem'in gereksinim duyduğu gıdaları sağlamaktadır. Bu hal üzere yaşantısını sürdüren Meryem'e Cebrail as cennet gıdaları getirmeye başlar. Bir gün Zekeriya as yine Meryem için ihtiyacı olan gıdaları getirdiğinde Meryem'in daha fazla gıdalara sahip olduğunu görür. Bu gıdaları kimin getirdiğini sorduğunda Meryem ona” bunlar rabbimin katındandır cennet gıdalarıdır” diye cevap verir. Bu husus Kur'anı Kerimin Ali İmran suresi 37 ayeti kerimede:

Böylece Rabbi onu güzel bir kabulle kabul buyurdu, güzel bir şekilde yetiştirdi. Ve Zekeriya as'ı, ona bakmakla mükellef kıldı. Zekeriya as, onun yanına mihraba her girişinde, onun yanında bir rızık bulurdu, “Yâ Meryem, bu sana nasıl, nereden geldi?” deyince, o da: “O, Allah'ın katından” diyordu. Muhakkak ki Allah, dilediği kimseyi hesapsız rızıklandırır.

denilerek anlatılmıştır. İşte, Meryem cennet gıdaları ile gıdalanmaya başlar, bu hal üzereyken Cebrail as kendisine Allah'ın ondan temiz ve saf bir erkek çocuk dünyaya getireceğini beyan eder. Meryem, benim çocuğum olamaz bana erkek eli değmedi bu nasıl mümkün olur dediğinde Cebrail as Allah bir şeyi murat ettiği vakit ona ol der ve o hemen oluverir diyerek Meryem'in kulağından nefhayı üfler. Bu husus Meryem suresi 17-18-19-20-21-22

Meryem, onlarla kendi arasına bir perde çekmişti. Derken, biz ona ruhumuzu gönderdik de o, kendisine tastamam bir insan şeklinde görüldü. Meryem: 'Eğer Allah'tan sakınan bir kimse isen, senden Rahman'a sığınırım' dedi. Cebrail: 'Ben temiz bir oğlan başışlamak için Rabbinin sana gönderdiği elçiden başkası değilim' dedi. Meryem: 'Bana bir insan temas etmemişken, ben kötü kadın da olmadığım halde nasıl oğlum olabilir?' dedi.

Cebrail: 'Bu böyledir, çünkü Rabbin, 'Bu bana kolaydır, onu insanlar için bir mucize ve katımızdan da bir rahmet kılacağız; hem bu önceden kararlaştırılmış bir iştir' diyor' dedi.

Meryem ona hamile kaldı. Bunun üzerine onunla uzak bir yere çekildi.

İşte manastıra kapatılan cennet gıdalarıyla gıdalanan Meryem Cebrail vasıtasıyla İsa Ruhullah'a hamile kalmıştır. Gün gelip İsa'nın doğumu gerçekleştiğinde Meryem'i kucağında erkek bir çocukla görenler Meryem'e iftira atıp hakaret etmeye başladılar. Kur'anı Kerimin Meryem suresi 27 ayetinde bu husus,

Nihayet onu taşıyarak kavmine getirdi. Dediler ki: Ey Meryem! Hakikaten sen iğrenç bir şey yaptın!

denilerek anlatılmaktadır. Meryem bu iftiralara karşı savunmaya geçti. Nihayetinde Allah Meryem'e sen sus dediğinde Meryem susar ve İsa konuşmaya başlar. Meryem, İsa Ruhullah'ı doğuran kutsanmışlık, temizlik ve paklığın ifadesidir. Meryem'in susması ile anlatılmak istenilen, artık Meryem'in doğurmuş olduğu İsa Ruhullah ile görüş, işitip, konuşur hale gelmesidir. İsa Ruhullah, Allah'ın muradıdır, ve Allah'ın muradı odur ki Allah muradı olanda tecelliye gelerek kendisini beyan eder, kendisini görür, kendisini işitir, kendisini zikreder, kendisini sever. İşte bu Allah'ın muradından kendisini bilmesidir. Burada anlatılmak istenilen odur ki İsa Ruhullah, Muhammedi irfanıyettir. Muhammedi irfanıyet olması sebebiyle Allah'ın muradıdır ve o irfanıyet ile Allah'ı bilendir. Meryem, o irfanıyeti doğuran ve tabi olandır. Yani, o irfanıyet ile gören, o irfanıyet ile işiten ve zikredendir. Bu, Âdem as'ın kendisine Ruh olan Muhammedi irfanıyet üflendikten sonra görür, işitir ve zikreder hale gelişidir. İşte kadın, bir suretin esması değil bu irfanıyet tecellisi mekanına verilen isimdir. Kendi nakıs anlayışından ifna olup nefsi ile perdelediği hakikatini zahire getirerek yeniden doğumu gerçekleştiren her talip, Meryem'dir yani kadındır. Gönüller sultanı Mısri Niyazi Hz'nin,

*Meryem içre ben doğurdum bir gulam Hem fikir hem bir gülüm kim solmazam
Ben doğurdum atasız İsa'yı hem İttisalim var ana ayrılmazam*

beyanı, bu hakikatin ifadesidir.

- **Kadın, kendisi bilinince Rab bilinendir.**

Cenabı Resulullah efendimizin "*Nefsine arif olan Rabbine arif olur*" bayanında vurgulamış olduğu nefis, emmare boyutundan arınmış kendisine Ruh denilir boyuta gelmiş olan nefistir. İşte bu nefis Ruhun zahirliği olduğundan, kadın ismiyle beyan edilir. Erkek Ruhtur, kadın nefistir. Bu sebeple hakikat penceresinden bakıldığında nefisine arif olan ile kadına arif olan demek aynı gerçeği ifade eder. Kadın, hakikat penceresinden bakıldığında dişi bedene verilen isim değildir. Kadın ister dişi olsun ister erkek olsun bedenlenmenin ismidir. Bizler, babadan olma anadan doğma olarak bu

dünyaya gözlerimizi açtığımızda, bizi esfel boyutta canlı mahluk üzere hatta daha aşağıda tutan vasıflar ile donatılmış değildik. Bizler bu dünyaya gözlerimizi açtığımızda, görüyor, işitiyor, zikrediyor ve bunların taşıyıcısı olan bir vücutla vücutlanmış idik. Yaşamımız boyunca gördüklerimiz öğrendiklerimiz ve bize olmazsa olmazlar telkinleriyle yüklenenleri giyerek kendimize müstakil bir varlık verip farkındalık yarattık.

Aslımızdan uzaklaşarak ikilik pazarında ego sattık. İşte, sonradan giyindiklerimiz ile üzerini örtmüş olduğumuz hakikatin tecelli mekanı olan varlığımız, ki buna öz varlık denir, kadın tabiri ile anlatılan varlıktır.

Kadınlık alçaklık, aşağılık ve eksiklik değildir kadınlık, esaslıktır.

Kadın, Cenabı Resulullah efendimize ilk vahiy olarak gelen oku emri ve o emir ile okunanın kendisi okununca Rab okunmuş olacak olanın ifadesi olarak beyan edilmiş olan nefsine arif olan rabbine arif olur ibaresindeki fail tecellisi, mevsuf tecellisi, mevcut tecellisi olan tecelligahtır. Her insan aslında var oluşuyla kadındır ve kendi hakikatini doğurmalıdır. Bizlerin kendimize nispet etme sonucunda, nispetimiz ile perdelediğimiz öz varlığımız mevcut. Bizler, nispetlerimizden ifna olunca öz varlığımızı aşkar etmiş oluruz. Nispet efalimizden ifna, nispet sıfatımızdan ifna, nispet vücudumuzdan ifna olmak sonucu nefsimizi aşk ile Ruha secde ettirmiş oluruz. Buna mülkü sahibine teslim etmek de diyebiliriz. Allah'ta fena bulmanın sonucunda hükmünü yitirmiş olan zandır, değişen anlayıştır. Bu anlayışa ermiş olan ister dişi ister erkek olsun zan ve vehmi yok olmuştur, geriye içerisinde zan, vehim ve esfel sıfatlar bulunmayan, varlık iddiasından geçmiş, kendisi yaratılmış olan zahirlik kalır. İşte o zahirlikten kendisini murat eden bu murat doğrultusunda kendisinden kendisini beyan ediş olan vücutta mevcut, sıfatta mevsuf, fiilde fail oluş ile Allah'tır. O varlık ki kendisi gayrılık değil aynılıktır. Aynılık olan buna birliği bozmayan ikilik tabiri de kullanılır, işte o Hakk'ın Cemalinin görüldüğü perdedir. O perde suret cihetiyle ister dişi olsun ister erkek olsun kadındır. Bu sebeple kadına arif olan Rabbine arif olur. Kadından Rabbine arif olan, bu alemde her nereye baksa Rabbisinin güzelliğini seyran eder. Onun gördüğü yârinin Cemalinden gayrısı değildir. Tevhit üzerine olan bakış, Cenabı Resulullah efendimizin bildirmiş olduğu İslam üzerine yaşayış, ona ümmet olmak tamda budur. Ehlullah, bu hususun beyanında,

Güzeli görmek boylu boyunca sizde bir türlü bizde bir türlü demişlerdir.

Cenabı Resulullah efendimizin, “***Allah güzeldir güzel olanı sever***” beyanı, işte anlatmış olduğumuz Allah'ın muradı olanı Allah'ın kendisiyle ziynetleyerek kendi güzelliği ile güzelleştirmesi sonucu, güzelliğiyle ondan görülmeye başlamasıdır. O denilen kadındır. Nisa suresi 58 ayette,

Şüphe yok ki Allah emanetleri sahibine teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor.

denilmektedir. Emanet olan varlığı Allah'ın emri gereği Allah ile tevhit etmiş olan, aslına ermiş olandır. Aslına ermiş olan anlayışın dünyadaki bulunuş hali olan yaratılmışlıktır kadın. İşte Kadın Allah'ın kendi nefsinden yine kendi nefsine tecelli edişindeki zahirliktir. Nefis maddesel boyutta görülür haldeki suretin ismidir. Ve bu alemde her ne görüyor isek görülür haliyle suret, suret olması itibarıyla nefistir. Cümlesi gayrılık olarak kendiliğinden var olmuş değil, Cenabı Allah'ın zatı ilmiyesinde batın iken zahire gelişdir. Bu sebeple kendisinden kendisine tecelli ediş denir. Tecelli ediş olan zahirlik yani nefis ismiyle zikrettiğimiz görülürlük kadınlıkla betimlenmiştir.

DEMBİR: Hz Resulullah'ın Ehlibeytimdir diye abasının altına alıp bütün insanlığa taktim ettiği dört büyük şahsiyet; Hz Fatıma, Hz Ali, Hz Hasan ve Hz Hüseyin. Bu dörtlünün içerisindeki tek kadın; Hz Muhammet'ten olma Hz Hatice'den doğma Hz Fatıma. Ehlibeyt'i Ehlibeyt yapan Kadın Hz Fatıma'nın, ehlibeyt içerisindeki yeri ve manası nedir?

Özkan GÜNAL:

Cenabı Allah'ın Cenabı Resulullah efendimize Kevser suresi birinci ayette,

Biz sana Kevseri verdik

beyanında anlattığı Kevser cümle mahiyeti ile birlikte Hz Fatıma validemizdir. Hz Fatıma validemiz, zahiri yönü ile ele alındığında, biz seni alemlere rahmet olarak gönderdik ayetiyle ifade edilen alemlere rahmet Cenabı Resulullah efendimizden olma, zahir batın tüm varlığını İslam'a hizmet ve Cenabı Resulullah'a eş olarak feda eden Hatice'tül Kübra'dan doğma, ben Ali'denim Ali bendendir beyanıyla Haydar ve Ebu Türap namını almış velayet kapısı imam Ali efendimizin eşi, Peygamber efendimizin göz nuru, Risalet sahibi imam Hasan ve imam Hüseyin efendilerimizin annesidir.

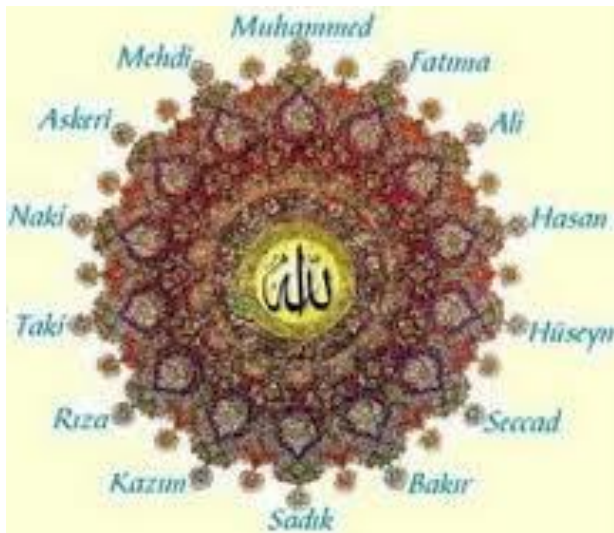
O müminlerin annesi Fatıma'tül Zehra Hayrunnisa'dır ki kadın ibaresinin dişilik ile ispatıdır. O kendisi içeri girdiğinde babası Hz Muhammed tarafından ayağa kalkılandır.

Şimdi, Hz Muhammed efendimiz nice padişahlar, nice hükümdarlar, nice beyler ve şan şöhret, makam mevki sahipleriyle görüşmüş hiç birisi için ayağa kalkmamış iken, Fatıma validemiz için ayağa kalkıyor oluşu, Fatıma validemizin kim olduğunu bir nebze olsun görebilmemize ışık tutmaktadır. İtibar surete değil o suretten tecelli edenedir.

Bir gün Cenabı Resulullah efendimiz kutlu hanesine teşrif ettiğinde Fatıma validemiz Kur'an okumakta idi. Natıkayı Kur'an gelince yazılı olanı sırlayıp canından çok sevdiği babasının ellerini öpüp hoş geldin der. Güzel ahlak tamamlayıcısı Cenabı Resulullah "Neyi okuyordun kızım?" diye sorduğunda, Fatıma validemiz "Yusuf kıssasını okumaktaydım" der. Peygamber efendimiz, "Peki kızım ne gördün" diye sorar. O irfaniyet pınarı, Muhammedi irfaniyetin, Muhammedi görüş, Muhammedi işitiş, Muhammedi zikrin dışı bir beden ile tecelli ediyor oluşu olan Fatıma validemiz cevap olarak, "Babacığım Yusuf'un güzelliğini görünce ellerini kesen kadınlar, seni görselerdi kalplerini keserlerdi" diyerek cevap verir.

O Fatıma'tül Zehra Hayrunnisa ki yere göğe sığmayan gönül hanesine almış, o tevhit olan İslam adına, Allah adına her bildirileni, vahiy adına her söylenenini babası Hz Muhammed'te ispatta bilmiştir.

Bu ilmin, irfaniyetin, imanın kemal derecesinin, erliğin suret yönüyle değil siret yönüyle yaşanacağını göstergesidir. Eğer Fatıma validemiz olmasaydı bu gün insanlık, diş suretindeki

kadınlarda o irfaniyetin tecelli etmeyeceği kanaatinde olurdu. Nasıl ki imam Ali efendimiz ilk yaratılan Muhammedi nurun erkek sureti ile zahiri ise Fatıma validemizde diş suretiyle zahiridir.

Muhammed, Ali, Fatıma bir olan irfaniyetin farklı esmalarından ibarettir. Müsemmasına nazar kılanlar için üçü de birdir, üçü de hakikatin görülür halidir.

DEMBİR: Efendim, verdiğiniz bilgiler için teşekkür ederiz.

Âlemin nurunun Kevser pınarı
Tevhit imanında Hakkın ispatı
Cümle ehlibeytin Kutlu anası
Fatıma tül Zehra Hayrün Nisadır.

Hazreti Muhammed Kalbindekidir
Ali el Mürteza Hanesindedir
Hasan'la Hüseyin gözlerindedir
Fatıma tül Zehra Hayrün Nisadır.

Dünya nimetleri Değersiz kalır
Gösterdiği sabır Tek takısıdır
Yüzüne bakmaya Edep utanır
Fatıma tül Zehra Hayrün Nisadır.

İrfaniyet dolu Anlattıkları
Yaşamı gösterir Ümmet olmayı
Fakir Halil'de duy Kelamullahı
Fatıma tül Zehra Hayrün Nisadır.

Muhammed evinin gülü goncası
Babasının dostu hem de anası
Tahsil ettiği öz tevhit imanı
Nur-u Muhammedin zuhuru Zehra

Ahmed-i Muhtarın ciğer pasesi
Hatice deminin Nesl-i Alisi
Aşk ile bakana cemel kendisi
Nur-u Muhammedin zuhuru Zehra

Ali hanesinde vechine nail
Hasan Hüseyin'e oldu hem hamil
Taşdığı iman iman-ı kamil
Nur-u Muhammedin zuhuru Zehra

Fatıma'dır adı Zehra sıfatı
Şehitler anası kevser pınarı
Ruhuyla ruhlanan alır muradı
Nur-u Muhammedin zuhuru Zehra

İrfan ocağının yanan ateşi
Evlatları şehit bakidir nesli
Üflediği irfan Hakkın nefesi
Nur-u Muhammedin zuhuru Zehra

Varis-i Muhammed mülkün sahibi
Ali el mürteza onun vechesi
Alemin eweli hem de ahiri
Nur-u Muhammedin zuhuru Zehra

Müsemmadır zatı Zehra esması
Halil ile sevdik gönüldür kabı
Cümle ehlibeytin kutlu anası
Nur-u Muhammedin zuhuru Zehra

FATIMA'YA KADIN, KADIN'A FATIMA YAKIŞTI..

“Kadın'ı tanımak Allah'ı tanımaktır.”

Halil İbrahim Baki

Allah'ın Aynası, kadın...
Muhammedi Mayanın yatağı, Rahim esmasının müsemmasıyla da şerefleşmiş makam, kadın...
Hz Mevlana'nın “Mahlûk değil Adeta haliktir” diyerek yücelttiği makam, kadın...
Hz Fatıma gibi bir mana sultanının bu âleme teşrifleri için, Mevla'nın kendilerine yakıştırdığı elbise, kadın...
Aşkın kendisi, kadın...
Habibi Muhammed'ine aşk olup tecelli eden Mevla'nın, ona eş ve maşuk olarak giyindiği elbise, kadın...
Hz Muhammet ile değerini bulan makam, kadın...

Kadın Muhammedi hakikatin ete kemiğe bürünmüş hali olarak zahire geldi, kendi zahirliğine yine ancak Muhammed muhabbetçi edildi. Hz Resulullah'ın bu âleme teşriflerinden önce insan yerine koyulmayan Kadın, gerçek değerini Muhammed'in kendisine muhabbetçi olmasıyla bulmuştur. Âlem insan için yaratılmıştır ve Onda gerektiği gibi tasarruf etmek, ona gerçek değerini vermekte ancak insana mahsustur. İnsan, Muhammed'dir.

İşte kadınlık makamı da sırrını aşikâr edebilecek muhabbetçisini bekliyordu ve Suret-i Kadını düştüğü en aşağı boyuttan, zahiri olduğu makama yücelten yani Siret-i Kadın haline getiren yine o makamın gerçek sahibi oldu. Kadın Allah'ın cemalinin güzelliğinin, çekiciliğinin, cazibesinin zahiri olarak imkân âleminde vücutlandı ama güzelliği yalnızca suret ile tevhit eden kadın sureta kadın ama sirette aslından uzak, taşıdığı değer ve manadan bi-haber olarak dünya denilen boyutta zulmaniyete düştü.

Allah Kadınlık elbisesinin içinin ne ile doldurulması gerektiğini bize Hz Fatıma'tül Zehra Hayrunnisa numunesiyle zahire gelerek göstermiştir. Hz Fatıma'nın babası tarafından, “Hayrunnisa” yani kadınların en hayırlısı diye anılması, kadın olmak sadece kadın suretinde ve duygusunda olmak değildir, Hz Muhammed'in Ehlîbeyti, Kur'an'ın hamili, İslam'ın değeri, Aşkın tamamlayıcısı, Ali'nin kadını olmak ancak Fatıma olmakla mümkündürü göstermek içindir.

Kadın, Abdiyyet mazharı olarak kulluğun kemalidir. Kadın, döllenen ve döllendiğini doğurandır. Mayayı Muhammedin tek mazharı kadındır. Muhammedi maya ancak ve ancak bir kadının rahminde kemaline erebilir. Muhammedi mayaya mekân olarak tayin edilen Rahim'e, kadın mazhar olmuştur. Hatta kadın, “Kadın” esmasını bu rahmi taşıyor oluşundan almıştır. Kadının rahmine düşmeyen mayadan insan zahire gelemez. Rahmi, rahim yaparsa içerisinde döllenmeye hazır, Muhammedi Hakikate muhatap olacak bir özün, yumurtanın mevcut oluşudur. Çünkü insan diye anılmak üzere zahire gelecek olan o özdür.

Hz Mevlana'nın, mahlûk değil adeta Halik'tir dediği kadın da işte bu özü taşıyan, batınındakini zahire getirebilecek istidatta olan bu kadındır.

Manayı hakikat imkân âlemine yani, suret sahnesine birbirinin tamamlayıcısı olan iki ayrı cinsiyet olarak tecelli etmiştir. Erkek ve Kadın. Allah'ta cinsiyet yoktur ama Risalet ve Abdiyyet yani, Uluhiyet ve Ubdiyyet yani, zat ve sıfat vardır.

Ulûhiyet zatın tecellisi, ubudiyet ise sıfatlarının tecellisidir. Allah'ın sıfatları zatının kuludur yani, sıfatların kendilerine ait müstakil bir varlıkları yoktur, zatına ait özelliklerin esma ve suret giyinmesine sıfat denir. Zati sıfatlarından bilinir, sıfatlar ancak zatın zuhur mahalli olarak vardılar.

Kadın ise manada failliği değil münfailliği, ulûhiyeti değil ubudiyeti, zati değil sıfatı, döllemeyi değil döllemeyi temsil etmektedir.

Kadına, bir meydana dâhil olmuş, ümmet-i Muhammet olmak isteyen saliktir dersek; bir salık de Hz Resulullah'ın övdüğü kadınlardan olabilmek için geldiği meydana imani değerlerle ziynetlenmeli ve meydanının manasını doğurabilmelidir. Risalet sahibi efendisinden döllenen kadın bildirileni aşkı, şevki, muhabbeti, rahmeti, samimiyeti, teslimiyeti, hizmeti ile besleyip büyütüp o döllenen kemaline erdirip, o bildirilenle ruhlendiğinde kuranın zikrettiği veledi kalp olan hakikatleri doğurduğunda kadınlığını ispat etmiş olur. Tekvin sıfatı kadında çalışır zahir batın.

Tıpkı Asiye gibi sudan Musa'yı çıkartmalı yani, muhabbetin Kelamullah olduğu gerçeğine ermeli,

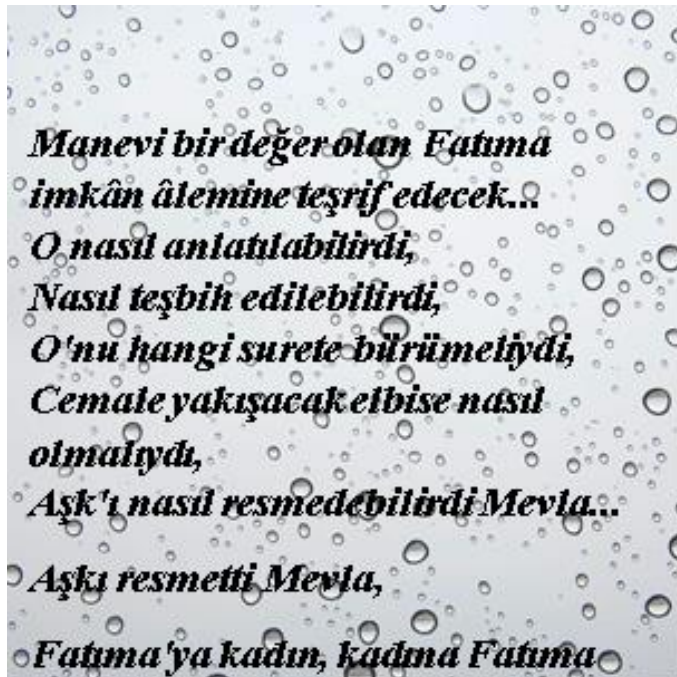
Tıpkı Meryem gibi kapatıldığı Manastırda İsa'ya hamile kalmalı yani, üflenen hakikatlerle ruhlanıp, bütün sıfatlarını mananın hizmetine verip, o sıfatlarla sıfatlananın Zatullah olduğu gerçeğine erip Hakkı ispat bulmalı,

Tıpkı Hatice gibi Muhammed'e yar, yoldaş, sevgili olmalı, Muhammed'in yolunda Muhammed-i Dava uğruna bütün mal varlığını feda edip onun mahremine girip Fatıma'yı doğurmalı,

Tıpkı Fatıma gibi Muhammed-i İrfaniyetle Muhammed'ten yeniden doğmalı, Nesl-i Muhammed diye anılmalı, Kâbe'nin içinde doğan Ali hanesinde, aşk ile Hz Muhammed'in "Bunlar benim oğullarımdır" dediği Hasan ve Hüseyin'i doğurmalı.

İşte Firavun'un eşi olan Asiyelikten yani, varlığında

nefsin hüküm sürdüğü ve nefse ait sıfatların görüldüğü canlı mahlûk olmaktan, Ali'nin eşi yani, cümle azalarından rahmani sıfatların görüldüğü, varlığında Hakk'ın hazır ve nazır olduğu, kendisine doğan Hakikat güneşini doğuran olan Fatıma'lığa giden yolculuk budur.

Yani, Fatıma kadındır ama her kadın Fatıma değildir. Hz Fatıma, insanlık tarihinde ilk ve son kez, babasının neslini yürütecek mirasçı olarak anılan kadındır.

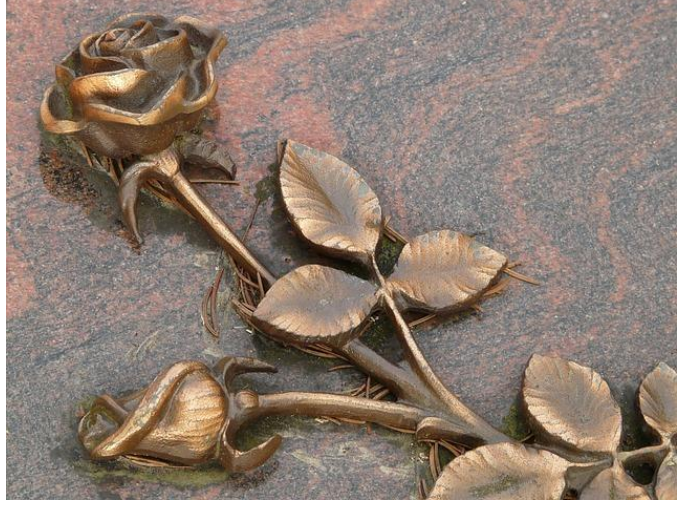
Hz Fatıma Hz Muhammed'ten oldu, Allah Muhammed'ini de Fatıma'sının zürriyetine sırladı.

Aslında her aşık, kadın olup maşukunu doğurmalı.

Emine Aytül Erol

ONUN HATİCE'Sİ VARDI

Hz Hatice hayatıma efendimle girdi. Aslında Allah da, Hz Muhammed de, Hz Ali de, Hz Fatıma da, on iki imam efendilerimiz de yani kısaca ulviyete ve aşka ait bütün değerler, bir insanı insan yapan bütün değerler, Hak ve Hakikate ait bütün değerler efendimle girdi hayatıma. Onu tanıdığımda bana ilk sevdirdiği Ehlibeyt oldu. O öyle bir Ehlibeyt aşığıydı ki yaşamının her anı onların aşkı sevdası ve muhabbetiydi. Bütün çabası Ehlibeytin manasını yaşamak ve talep edenlere de yaşatmaktı. İnsanın, bir değerle ziyetlenmesi için ilk olması gerekenin sevgi olduğunu bildiği için de muhabbetiyle bizlere onları sevdirmeye gayret etti.

Kâinatın varlık sebebi olan Hz Muhammed ve onun hayatındaki bütün değerli kadınlar örnek insanlar olarak anlatıldı. Belki de kadın olmam sebebiyle, muhabbet konusu Ehlibeyt kadınları olunca bana daha bir çekici gelirdi. Hayran olduğum ve kendime örnek aldığım iki değerli mana şahsiyeti Hz Hatice ve Hz Fatıma efendimin aynasından sıklıkla yansırı bizlere. Efendimin anlattığına göre;

***Kadın olmak demek, Hatice olmak demektir.
Kadın olmak demek, Fatıma olmak demektir.***

Nasıl ki Allah nurunu Hz Muhammed'le tamamladı yani, Allah kemaliyle Muhammed'inden bilindi, Kadınlık da Hz Hatice ve Hz Fatıma'yla tamam olmuş yani, kadınlık onlarla kemaline ermişti.

Her kadın Hatice, her kadın Fatıma değildi, er kadın olmak gerekirdi.

Ne zaman Hz Muhammed'ten bahsetse Hz Hatice de muhabbete dâhildi. Ne zaman Hz Ali'den bahsetse Hz Fatıma da yanında hazırды. Er kadın olmanın ne demek olduğunu efendimin tatlı dilinden Hatice ve Fatıma'yı dinleyerek, kendime onların aynasında bakarak öğrenmeye gayret ettim, etmekteyim.

- **Müjde Ey Hatice, gelmesi beklenen peygambere sen eş olacaksın, bu ağır yükü sen göğüsleyeceksin.**

“Bir gün bir mana gösterildi Hz Hatice'ye. Güneş dürülmüş, küçülmüş yatak odasının penceresinden yatağına girmişti. Sabah olunca hemen döneminin ve Mekke'nin bilgisi, İnsan-ı Kâmilî, mum ışığında kitap okumaktan gözleri görmez hale gelmiş olan dayısı Hz Varakaya gitti ve gösterilen bu manayı anlattı. Hz Varaka dönemin Hanıfları arasında öyle bir saygın yere sahipti ki gelmesi beklenen peygamberin Varaka olacağı söylentileri bile dolaşır olmuştu onu tanıyanlar arasında. İşte, bu Varaka'nın yetiştirdiği Hatice'nin rüyasının yorumu, Peygamberlikle müjdelenmesi Hz Muhammed'in kemiklerini nasıl çatırdattıysa, Hz Hatice'yide aynı oranda etkilemişti.

Müjde Ey Hatice, gelmesi beklenen peygambere sen eş olacaksın, bu ağır yükü sen göğüsleyeceksin...”

Evet, Habib’e eş seçilmiş olmak çok ağır bir sorumluluktur. Peki, ben buradan ne alacaktım kendime? Neyi göstermek istemişti Efendim bana bu misalle. Şöyle diyordu Efendim bana bu yaşanmışlığı anlatırken aslında; talip olduğun değer ne kadar yüceyse sorumluluğu da o kadar ağır olur. Benim manamın hamili, aynası olmak istiyorsan, gel haneme güneş ol doğ, cemalin bana da nasip eyle diyorsan, o küçük narin bedeninin içinde mangal gibi bir yürek, umman gibi bir gönül taşıman gerekir. Biraz fazla üflenince patlayan çocuk balonu gibi değil, içine hava üflendikçe yükselen gökyüzü balonu gibi olman gerekir. Bir kadın için en yüce değerlerden ilki, tafsilatı olduğu aslına yani, Hakikat-i Muhammediyeye eş seçilmiş olmaktır. Seçilmiş olmak yeter mi? Hayır o başlangıçtır, asıl dava bundan sonra başlar. Şimdi al Mayay-ı Muhammedi gönül hanene sabır, sebat, kanaat ve aşk ile ona hizmet ederek arındır gayrıları oradan ki o hakikat güneşi senin haneni de şereflendirsin.

- **Ama onun Haticesi vardı.**

“Hz Resulullah çok zor bir dönemde, çok zor bir görevle vazifelendirilmişti. İnsanlık siccinde, bütün değerlerini yitirmiş. İnsanlığın olduğu yeri ortaya koymak için sadece şu örnek bile yeterli olur; adetler, töreler, gelenekler insanlara kız çocuklarını çöle gömmelerini emrediyordu. Yapamayan toplumdun aforoz ediliyordu. İnsanlar pazarlarda satılıyor o dönem. Nüfusu, arkası kuvvetli olan kesim kanun yapıyor. Ne bütün insanları adaletle temsil edebilecek bir kanun mekanizması var, ne polis, ne jandarma, ne savcı, ne hâkim var. İnsanlık iflas etmiş. Tam karanlık. ‘Siccin’ diyor Kur’an ona. Ebu Süfyan, Ebu Lehep, Ebu Cehil Mekke’nin hâkimleri. Bilaller, Zeyitler köle olarak satılıyor pazarlarda. Manzara bu. Allah habibinin, en çok sevdiğinin hizmet etmesini, bu duruma el koymasını istedi. Neden en çok sevdiğinin hizmet etmesini istiyor? Başkası taşıyamaz da onun için. O çağda, öyle bir ortamda hizmet alacak olan babayiğitte mangal gibi yürek ister. Ancak sevgililer sevgililerinden aldıkları görevi taşıyabilirler. Sevgiliden bir hizmet alırsan ne kadar güç olursa olsun, ne kadar zor şartlar beklerse beklesin seni, canını ortaya koyar o hizmeti yapmaya gayret edersin. Neden? Çünkü sevdiğinden aldın o hizmeti. Allah boşuna ona ‘Sen benim Habibimsin demedi’. O da ona ‘Sen de benim mahbubumsun ‘ dedi. Ona açlığı, yoksulluğu, yetimliği, öksüzlüğü hepsini, beşeri hayatın bu yönlerini de gösterdi. Kırk yaşına kadar saraylarda büyümedi. Çünkü ona öyle bir görev yükleyecek ki o görevi taşımak, icra etmek, o hizmette bulunabilmek için insanüstü bir gayret lazım. **Kız çocuğunu kuma gömen bu anlayışa yeni bir çığır açtıracak.** Bu nedenle o muazzez insan, o mukaddes insan, o Allah’ın habibim dediği insan kendisine Cebeli Nur da hizmet verildiği zaman kemiklerimin çatırdadığını hissettim diyor. Neden? Çünkü yükleneceği görevin ağırlığını, kendisini nasıl bir zorluğun beklediğini biliyor. Kırk yaşına kadar o halkın içinde yaşadı, görüyor neredeler, ne yapıyorlar. Göğüs kafesimin çatırdadığını hissettim diyor. Böyle bir görevi Allah en çok sevdiğine yükledi.”

diye anlattıktan sonra eklerdi “**Ama onun Haticesi vardı.**”

Her kadın gibi “Bütün bu işlerle uğraşmaktan bana zaman ayıramıyorsun” demek yerine, er kadın olarak yârine sakin, sevgi ve huzur dolu anlar yaratmanın peşindeydi Hatice,

Her kadın gibi “Malımıza mal katacarken bütün paramızı bir dava uğruna saçyorsun” demek yerine, er kadın olarak bütün mal varlığımı yârinin davasını kendi davası bilerek onun emrine vermişti Hatice,

Her kadın gibi “Ben eskiden bir giydiğimi bir daha giymezdim, seninle evlendikten sonra gün yüzü görmedim” demek yerine, er kadın olarak yârinin imani değerlerini ziynet ve elbise bilmiş, kendisini Muhammed-i Aynada güzelleştirmiş, cemali yârinde seyretmiş ve ona seyir edilecek bir cemel sunmuştur Hatice.

Yani özetle er kadın olan Haticetü-l Kübra onun bu zorlu yaşamında, ona duyduğu derin aşk ve muhabbetle **huzura açılan kapı** olmuştur hep, tek sevgilisi Muhammed’in hayatında. Dayısı Hz Varaka ödemişti diyetini, yoksa o da kuma gömülüp gidecek kız çocuklarından birisiydi. Hanif diniyle, Hz İbrahim’in tevhidiyle amel eden dönemin nadir insanlarından idi Varaka ve Hatice’sini de bu ilim ve irfanla, mutlak imanla yetiştirmiş, Allah’ın Habibine yar ve yoldaş olarak hazırlamıştı onu. Durup dururken Hatice olunmazdı seçilmiş, bedeli ödenmiş ve bir eğitimden geçmiş olmakla mümkündü Hatice olmak. Efendimin gönlünden diline gelmiş kocaman bir fenerdi Hz Hatice yolunu aydınlatan.

• **Gördüğüm mutlak mı? Ey Haticem.**

Allah’ın el emeği hem de eli olan, Hakikati Muhammediye’nin cilalı en parlak aynası, varlığının her zerresi Muhammed’e delil ve mekân olan yani, kısaca bana Muhammed olup doğan canıma canan, gönlüme sultan, aşkıma kible, güzel efendim, “*İman Allah’a ve Muhammed’e aleni şahit olup, Muhammedi imanına şahit kılmaktır, Onun kabul etmediği iman iman değildir kızım*” derdi.

Hz Resulullah da Hatice’sinin imanından ve irfanından emin olmuş olacak ki Cebeli Nur da vahiyle ilk şereflendiğinde Hatice’sinin yanına koştu.

*“Doğum sancıları çekiyordu Cebeli Nurda, Kâbe’yi cepheden gören Hira Mağarasında.
Cebeli Nur, kendi nurlanmış varlığının sembolü,
Kâbe, kendi gönlünün sembolü...”*

*Kendisinin sembolü olanlara, kendilerinin hakikati olarak nazar ediyordu Allah’ın Habibi ilk vahye mazhar olduğunda.
Baktığı her yerde aynı yüz, yer gök ve ikisinin arasındaki her zerre aynı cemaldi onun için.
Yüzünü ne tarafa çevirse bir cemel,
Gözlerini almıştı gördüğü,
Gören de o kendisi olmuştu, görünen de...”*

Muhammet ümmeti olmak nereye dönse seyr-i cemel olmak demektir kızım derdi, cemalin seyir mahalli güzel efendim. İşte bu hal üzere gitti Hatice’sinin evine.

“Gördüğüm Hak’ mıdır batıl mı Hatice’m?” Anlarsız, dedi iki cihan serverine eş olabilecek yegâne kadın.

İşte kadın buydu Efendimin tabiriyle, eşine ayna, eşine sırdaş, eşine aşk, eşine âşık... Eşim dediği görülmeliydi Kadından, onun irfanîyetinin taşıyıcısı olmalıydı kadın.

“Görülenin Rahmani olduğu Hz varaka tarafından da doğrulanmıştı. Şöyle söylemişti Varaka Hz Habibullah’a.

-Çok ağır şartlar bekliyor seni. Bu Mekke halkı sana karşı gelecek ve çok zulümle karşılaşacaksın ve o zaman ben yanında olamayacağım, ömrüm vefa etmeyecek ama Hatice’n yanında yar ve yardımcın olacak.”

Çöl bülbülü Hatice Habibe Yar ve Yardımcı olacak... Allah’ın sevgilisine, kendisine seçmiş olduğuna, yar diye seçilmiş olmak. Bu hem çok yüce bir değer hem de çok ağır bir sorumluluktur.

“Büyük sorumluluklar onları taşıyabilecek büyük gönüllü insanlara yüklenir kızım, Allah işini bilir. Bununla kalmayacak, daha Muhammedine Fatıma’yı da doğuracak”

- Hz Muhammed’in Hz Hatice hanesine ektiği iki aşk tohumu; Hz Ali ve Hz Fatıma...

Muhammed’e talip olup onu haneye almak ne karlı bir işmiş meğer. Muhammed bir haneye doğdumu öyle yalın tek başına gelmez birçok değer taşımış beraberinde örneğin, Kâbe’nin içinde doğmuş Hz Ali, cümle ehlibeyte ana olmuş Hz Fatıma.

“O mübarek kadının hanesinde yetişti Hz Ali ve Hz Fatıma. Babaları Muhammed, anaları Hatice. Muhammedi Tedrisatta aldılar eğitimlerini. Dönemin zorlu şartlarını düşünürsek Hatice’nin Hatice oluşu onların eğitimleri için çok önemliydi” derdi hayatımdaki tek değer olan güzel efendim ve eklerdi, “Eğitimli, irfan dolu, hal ehli bir kadın bir erkeğin hayatındaki en büyük şans ve değerdir, çünkü çocuklarını o yetiştirecek”

“Hz Muhammed’in Hz Hatice hanesine ektiği iki aşk tohumu; Hz Ali ve Hz Fatıma Hatice’nin hizmeti, muhabbeti ve aşkıyla yeşerip büyüdüler. Gerçi Hz Fatıma altı yaşlarında idi annesini sırladığında ama ilk altı sene bir insanın kişiliğinin şekillendiği en önemli yıllardır. İnsan altı yaşına kadar ne oluşturduysa temel odur ve inşaat onun üstüne çıkılır. Hatice Fatıma’sına sırlayıp kendisini, terki dünya oldu, Fatıma’sını Ali’sine, her ikisini de Muhammedine emanet ederek.”

Kısaca, Hatice kadındı, kadın da Hatice olmalıydı.

Kadın olmanın taşıdığı değeri ve manayı ruhu kadın olan efendimden hem dinledim hem de seyrettim. O hem kadındı yani kuldu, hem de erkekti yani Resuldu. Lailaheillalah, Muhammeden Abduhu ve Resuluhu’yu nefsinde yaşayandı.

“Manada çıkabileceğin en yüksek idraka çık ama sakın kendi namına bulunma kızım, teberrüken bulun” diyen efendimden öğrendiğim kadarıyla,

İnsan-ı Kamil olmak varlık aynasında, **mutlak bir yoklukla**, Zatı Ulûhiyet sahibi olan Allah’a şahit olmaktır.

Zehra

ALINTI BÖLÜMÜ

Kadınım, sevda kokuyorsun. Omuzunda huzur, koynun da aşk var saklanmış. Dokunuşunla yaşanabilecek tüm duyguları yaşıyorum bir an da. Hani, suskunsun diyorsun ya elin saçlarım da, işte ondan. Hayatın, üzerimde bıraktığı ağırlıkları alıveriyorsun, gülüşün yeşeriyor, kalbimde çiçekler açıyorsun. **SEVGİYE DAİR**

İnsan olmak, Zulmani sıfatlardan Arınıp, Rahmani sıfatlar Üzerine Yaşıyor olmaktır.

GÜL KOKULARI

Aşk var bende, koca bir deryaya kap olmuşum hiçliğimle. Ruhumda içinde nefsimde cem oldu ikiliğim, bu yüzden şirk değil iman, benim ben deyişim. Kendimi bilişimle bildiğim, tecelli edişinin Fakir'iyim. Ben olmayışım senim, ey aşk! Her yüzün ayrı güzel. **NAR-I AŞK**

Masivaya aşkının sevdasını gönlümden al Aşkını eyle iki âlemde bana aşına

(Allah'tan gayrılara olan aşkının sevdasını gönlümden al. Aşkını iki âlemde bana tanıdık kıl.)

Her zerre yaratılmışa çıkışı, Hakk'ın zatında bâtın iken Hak ile zuhura tecelli olarak çıkışıdır ve her zerrenin varlığının varidâtı Hakk'ın varidâtıyla mümkündür. Hakk'a elbisedir aslı itibariyle. Eşyanın kendisine ait müstakil varlığı yoktur eşyanın varlığı gölge varlık gibidir. Hakk'ın görüntüleridir. Eşyanın varlığı bizim anlayışımızda vardır; kendisi, hakikatinde yokluktadır. Cenabı Resulallah Allah'ım, bana eşyanın hakikatini göster, hadisindeki gibi niyaz ettiğinde Cenab-ı Allah cevaben: "Eşyanın kendisine ait varlığı yoktur, eşyanın varlığı benimle vardır." demektedir. Bâkî olan Allah'tır. İnsan dünyevî boyutta elbiselere itibar edip elbisede kaldığı için içindeki aslını göremeden yaşar ve sevgi duyar. Bu, gaflette bulunmak olup hakikatte şirktir. **VADİ-İ HAYRET**

Zenginlik, Mülkü sahiplenmek Değildir. Mülkü sahibine Teslim etmek sonucu Oluşan dostluktur.

GÜL KOKULARI 2

Aç perdelerini Gönül evinin
Doğdu Hak güneşi Görülür oldu.

Kalmadı karanlık Cehalet kalktı
Ayet tüm kainat Okunur oldu.

İhata ediyor Varlığımı Hak
Dilden ene diyen Kendisi oldu.

Tecelli ediyor Cümle eşyadan
Her nereye baksan Aynı nur oldu.

Hakkın zahiridir halk dediğimiz
Gören hem görülen Kendisi oldu.

Gölgeden ibaret Eşya denilen
Halil'in örtüsü Fakirle oldu.

SEBEBİ YAR CEMALİ

Süluku tevhit de bulunmanın anlam ve manası, insanın aslına dönüş yolculuğu olup, Allah'tan geldiniz yine Allah'a döndürüleceksiniz. Kur'ani bu hitap gereğidir ki, insanın hem kendi hakikatine hem de âlemi cihanın hakikatine arifi billah olabilmesi için tevhit ve tasavvuf yoluyla Allah'tan geliş ve yine Allah'a dönüş olarak bildirilen manayı esrarı, tahsili edep ile ikmal eylemesi gerekir. İnsan cismani vücut ile vücutlanmadan evvel mana âleminde Ruhen mevcut olup bu mevcudiyeti sırasında elest bezmi olarak

adlandırılan boyutta Kudretullah hitaben buyurdu ki, *Ben senin Rabbin değil miyim?*

Beliğ Ya Rabbi, sen benim rabbimsin, senin varlığınla kaimim. Hakikat'te mutlak olan sensin. Sen zatında, sıfatında ve efalinde şeriki olmayan, vahid-i mutlak, hakim-i mutlak, alim-i mutlak uluhiyyet sahibisin. Öyleyse ahdine sadık ve vefalı ol ki, Ben senden razı ve sen de Benden razı olarak, Aşk sevgi ve muhabbette bu gerçeğin demi ve devranı oluşsun.

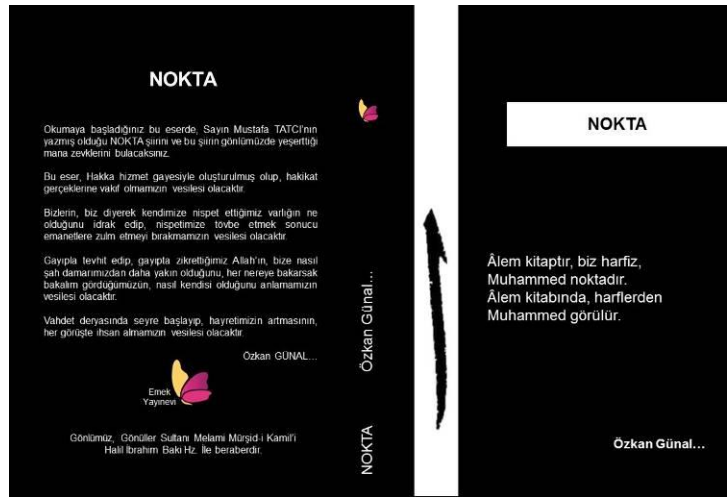
AŞKTIR TEVHİD-İ İNSAN

BİLİRMİSİN BEN NOKTAYIM

Nokta tabiri ile anlatılan, Muhammedi nurdur. İlk yaratılan ve tüm yaratılmışların başlangıcı, mayası olan, tüm yaratılmışın tafsilatı olduğu hakikattir. Bu, yazılmış bir kitabın yazılmaya başlarken atılan ilk noktası gibidir. Kitap kaç sayfa, kaç cümle, kaç kelime, kaç hece ve kaç harf olursa olsun tümü atılan ilk noktanın içinde batın iken, noktanın sıfatı olarak zahire gelip, noktanın tafsilatı olmuş olur.

Nokta, kitabın her harfinde mevcuttur ve her harf, o noktayı ispat eder.

Nokta, Cenabı Allah'ın KÜN emri olup, Rahmanın nefesidir. Rahmanın nefesi oluşu Kün emriyle zuhura çıkan bizlerin Ruhı oluşudur. İşte bu Ruh, Muhammedi nurdur. Her yaratılan istisnasız tümüyle bu nurun içinde barındırdığı özelliklerin esma ve suret giyerek zahir oluşudur ki, Rahmanın nefesi Aşk üzerinedir. Bu sebeple alemde eksik, kusur, çirkin olamaz. Bu hususta Cenabı Allah Hicr suresi 85 Ayette: Ve biz, gökleri ve yeryüzünü abes olarak halk etmedik ve kıyamet, mutlaka gelecektir, aldırış bile etme, bir hoşça vazgeç onlardan şimdilik. buyurmaktadır. **NOKTA**

BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin üçüncü sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepinize çok teşekkür ederiz. Umarız, okuduklarınızın kadın ibaresine bakışınıza katkısı olmuştur. Amacımız, kadının sadece suret yönüyle sınırlı olmadığı, kadın denilenin Allah'ın Rahmaniyyet tecellisi olduğunun anlaşılıp kadına verilen değer bilincini kulluk nazarıyla artmasını sağlamaktır.

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden ileride yayınlanacak olan, Özkan Günal'ın kaleme aldığı, düzenlemesini Emine Aytül Erol'un, yaptığı bir eser ile noktalıyoruz.

Aşk niyazlarımızla.

EYSEVGİLİ CANAN

Ey sevgili canan!
Varım senin tecellin,
Varda kendini
Sevmektesin.
Bilinmekliğin,
Sevilmekliğindir.

.....

Aşk ile kalın.

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kamili Halil İbrahim Baki Hz. İle beraberdir. Üzerimizdeki nurunun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu daimi olsun.

ALLAH ALLAH.

